

“IN MEMORIAM” VÍCTOR SALLERAS I LLINARES

En Víctor Salleras i Llinares va morir a Barcelona el passat dia 14 de maig de 2006, després d'una vida dedicada a l'exercici de la seva professió de cirurgià.

Preeminent deixeble del Dr. Puig Sureda, s'incorporà a l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona a punt per preparar la seva transformació en el nou gran hospital que és avui en dia. Fou allà on, en el servei paral·lel al del Dr. Agustí Peypoch, varen iniciar l'etapa actual de la cirurgia en un servei que comptava històricament amb un gran prestigi, fins al punt que havia estat anomenat: la Meca de la Cirurgia de tota la península, en temps del seu antecessor el Dr. Salvador Cardenal.

En una període d'altíssima competitivitat i de grans canvis, el Dr. Salleras es va saber rodejar de les persones adients per crear un servei a l'alçada que li corresponia dins de l'organigrama sanitari del moment.

Amb el treball en equip desenvolupat amb el conjunt de l'hospital, cal destacar-hi la col·laboració amb el Dr. Gallart Esquerdo, continuador de l'escola de digestologia iniciada pel seu pare Gallart Monés a l'Hospital de Sant Pau, una de les més antigues i prestigioses del país, que van col·laborar al prestigi de la cirurgia que es feia en el centre, amb una alta qualitat tècnica i humana.

Més enllà de la seva actuació com a cirurgià, en constant actualització, va rendir el seu tribut als companys, sent President de la Junta de la Societat Catalana de Cirurgia durant el bienni 1975-77. Fou precisament sota el seu mandat que se celebrà el 50è aniversari de la fundació de la Societat, posant de manifest la rellevància del col·lectiu quirúrgic a Catalunya i a l'Estat, malgrat les múltiples vicissituds passades.

A l'any 1990 la Societat Catalana de Cirurgia li va concedir el Premi Virgili en reconeixement a la seva tasca com a cirurgià.

Posteriorment, com a membre de la Comissió Consultiva de la Societat Catalana de Cirurgia, no ha deixat de col·laborar en les reunions de seguiment de la labor de la Junta, de participar en el patronatge del Premi XXV Congrés de la Société Internationale de Chirurgie, Barcelona 1973, així com en els tribunals pera als quals ha estat convocat, sempre en la línia d'educació, moderació i afabilitat que l'han caracteritzat.

La seva pèrdua irreparable és motiu de dol per tots aquells que l'han conegut.

La Junta